

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 07-4431
Podgorica, 1. oktobra 2018. godine

 CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	9. 10 20 18. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	15-4/18-1
VEZA:	
EPA:	530 XXVI
SKRAĆENICA:	PRILOG:

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 20. septembra 2018. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU ZAJEDNIČKOG PROTOKOLA O PRIMJENI BEČKE KONVENCIJE I PARISKE KONVENCIJE**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su **PAVLE RADULOVIĆ**, ministar održivog razvoja i turizma i **mr IVANA VOJINOVIĆ**, generalna direktorica Direktorata za životnu sredinu u Ministarstvu održivog razvoja i turizma.

PREDSJEDNIK
Duško Marković, s. r.

**ZAKON
O POTVRĐIVANJU ZAJEDNIČKOG PROTOKOLA O PRIMJENI BEČKE
KONVENCIJE I PARISKE KONVENCIJE**

Član 1

Potvrđuje se Zajednički protokol o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, sačinjen u Beču 21. septembra 1988. godine, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2

Tekst Zajedničkog protokola iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik glasi:

**JOINT PROTOCOL RELATING TO THE APPLICATION OF THE VIENNA CONVENTION
AND THE PARIS CONVENTION**

THE CONTRACTING PARTIES,

HAVING REGARD to the Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage of 21 May 1963;

HAVING REGARD to the Paris Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy of 29 July 1960 as amended by the Additional Protocol of 28 January 1964 and by the Protocol of 16 November 1982;

CONSIDERING that the Vienna Convention and the Paris Convention are similar in substance and that no State is at present a Party to both Conventions;

CONVINCED that adherence to either Convention by Parties to the other Convention could lead to difficulties resulting from the simultaneous application of both Conventions to a nuclear incident; and

DESIROUS to establish a link between the Vienna Convention and the Paris Convention by mutually extending the benefit of the special regime of civil liability for nuclear damage set forth under each Convention and to eliminate conflicts arising from the simultaneous application of both conventions to a nuclear incident;

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

In this Protocol:

- a) "Vienna Convention" means the Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage of 21 May 1963 and any amendment thereto which is in force for a Contracting Party to this Protocol;
- b) "Paris Convention" means the Paris Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy of 29 July 1960 and any amendment thereto which is in force for a Contracting Party to this Protocol.

ARTICLE II

For the purposes of this Protocol:

- a) The operator of a nuclear installation situated in the territory of a Party to the Vienna Convention shall be liable in accordance with that Convention for nuclear damage suffered in the territory of a Party to both the Paris Convention and this Protocol.
- b) The operator of a nuclear installation situated in the territory of a Party to the Paris Convention shall be liable in accordance with that Convention for nuclear damage suffered in the territory of a Party to both the Vienna Convention and this Protocol.

ARTICLE III

1. Either the Vienna Convention or the Paris Convention shall apply to a nuclear incident to the exclusion of the other.
2. In the case of a nuclear incident occurring in a nuclear installation, the applicable Convention shall be that to which the State is a Party within whose territory that installation is situated.
3. In the case of a nuclear incident outside a nuclear installation and involving nuclear material in the course of carriage, the applicable Convention shall be that to which the State is a Party within whose territory the nuclear installation is situated whose operator is liable pursuant to either Article II.1(b) and (c) of the Vienna Convention or Article 4 (a) and (b) of the Paris Convention.

ARTICLE IV

1. Articles I to XV of the Vienna Convention shall be applied, with respect to the Contracting Parties to this Protocol which are Parties to the Paris Convention, in the same manner as between Parties to the Vienna Convention.
2. Articles 1 to 14 of the Paris Convention shall be applied, with respect to the Contracting Parties to this Protocol which are Parties to the Vienna Convention, in the same manner as between Parties to the Paris Convention.

ARTICLE V

This Protocol shall be open for signature, from 21 September 1988 until the date of its entry into force, at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency by all States which have signed, ratified or acceded to either the Vienna Convention or the Paris Convention.

ARTICLE VI

1. This Protocol is subject to ratification, acceptance, approval or accession.

Instruments of ratification, acceptance or approval shall only be accepted from States Party to either the Vienna Convention or the Paris Convention.

Any such State, which has not signed this Protocol may accede to it.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency, who is hereby designated as the depositary of this Protocol.

ARTICLE VII

1. This Protocol shall come into force three months after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession by at least five States Party to the Vienna Convention and five States Party to the Paris Convention.

For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the above-mentioned instruments this Protocol shall enter into force three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. This Protocol shall remain in force as long as both the Vienna Convention and the Paris Convention are in force.

ARTICLE VIII

1. Any Contracting Party may denounce this Protocol by written notification to the depositary.
2. Denunciation shall take effect one year after the date on which the notification is received by the depositary.

ARTICLE IX

1. Any Contracting Party which ceases to be a Party to either the Vienna Convention of the Paris Convention shall notify the depositary of the termination of the application of that Convention with respect to it and of the date such termination takes effect.
2. This Protocol shall cease to apply to a Contracting party which has terminated application of either the Vienna Convention or the Paris Convention on the date such termination takes effect.

ARTICLE X

The depositary shall promptly notify Contracting Parties and States invited to the Conference on the relationship between the Paris Convention and the Vienna Convention as well as the Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development of:

- a) Each signature of this Protocol;
- b) Each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession concerning this Protocol;
- c) The entry into force of this Protocol;
- d) Any denunciation; and
- e) Any information received pursuant to Article IX.

ARTICLE XI

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary who shall send certified copies to Contracting Parties and States invited to the Conference on the relationship between the Paris Convention and the Vienna Convention as well as the Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Joint Protocol.

DONE at Vienna this twenty-first day of September, one thousand nine hundred and eighty-eight.

ZAJEDNIČKI PROTOKOL O PRIMJENI BEČKE KONVENCIJE I PARISKE KONVENCIJE

STRANE UGOVORNICE,

UZIMAJUĆI U OBZIR Bečku konvenciju o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete od 21. juna 1963.;

UZIMAJUĆI U OBZIR Parisku konvenciju o odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije, od 29. jula 1960. koja je izmijenjena i dopunjena Dodatnim Protokolom od 28. januara 1964. i Protokolom od 16. novembra 1982.;

SMATRAJUĆI da su Bečka konvencija i Pariska konvencija slične po sadržaju i da za sada nijedna država nije strana ugovornica obje konvencije;

UVJERENI da prihvatanje jedne od konvencija od strane ugovornice druge konvencije može dovesti do poteškoća koje proizlaze iz istovremene primjene obje konvencije na nuklearnu nesreću; i

ŽELEĆI uspostaviti vezu između Bečke konvencije i Pariske konvencije putem međusobnog proširenja pogodnosti posebnog sistema građanske odgovornosti za nuklearne štete, ustanovljenog u objema konvencijama, i ukloniti sukobe koji proizlaze iz istovremene primjene obje konvencije na nuklearnu nesreću;

SAGLASILE SU SE O SLJEDEĆEM:

U ovom Protokolu:

Član I

- a) "Bečka konvencija" označava Bečku konvenciju o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete od 21. maja 1963. i uz to svaku njenu izmjenu koja je na snazi za strane ugovornice ovog Protokola;
- b) "Pariska konvencija" označava Parisku konvenciju o odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije od 29. jula 1960. i uz to svaku njenu izmjenu koja je na snazi za strane ugovornice ovog Protokola.

Član II

Prema ovom Protokolu:

- a) Korisnik nuklearnog postrojenja koje se nalazi na teritoriji strane ugovornice Bečke konvencije odgovoran je u skladu sa tom Konvencijom za nuklearnu štetu pretrpljenu na teritoriji države koja je strana ugovornica Pariske konvencije i ovog Protokola.
- b) Korisnik nuklearnog postrojenja koje se nalazi na teritoriji strane ugovornice Pariske konvencije odgovoran je u skladu sa tom Konvencijom za nuklearnu štetu pretrpljenu na teritoriji države koja je strana ugovornica Bečke konvencije i ovog Protokola.

Član III

1. Bečka konvencija ili Pariska konvencija primjenjuju se na nuklearnu nesreću sa isključenjem primjene druge.
2. U slučaju nuklearne nesreće koja se dogodila u nuklearnom postrojenju, primjenjuje se konvencija strane ugovornice države na čijoj se teritoriji nalazi nuklearno postrojenje.
3. U slučaju nuklearne nesreće izvan nuklearnog postrojenja i u vezi s nuklearnim materijalom za vrijeme prevoza, primjenjuje se konvencija strane ugovornice države na čijoj se teritoriji nalazi nuklearno postrojenje, čiji je korisnik odgovoran bilo prema članu II.1 (b) i (c) Bečke konvencije ili bilo prema članu 4(a) i (b) Pariske konvencije.

Član IV

1. Članovi I do XV Bečke konvencije primjenjuju se, u pogledu strana ugovornica ovog Protokola koje su strane ugovornice Pariske konvencije, na isti način kao i između strana ugovornica Bečke konvencije.
2. Članovi 1 do 14 Pariske konvencije primjenjuju se, u pogledu strana ugovornica ovog Protokola koje su strane ugovornice Bečke konvencije, na isti način kao i između strana ugovornica Pariske konvencije.

Član V

Ovaj je Protokol otvoren za potpisivanje, od 21. septembra 1988. do dana njegovog stupanja na snagu, u sjedištu Međunarodne agencije za atomsku energiju za sve države koje su potpisale, potvrdile ili pristupile, bilo Bečkoj konvenciji bilo Pariskoj konvenciji.

Član VI

1. Ovaj Protokol podliježe potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.
Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju prihvataju se samo od država strana ugovornica, bilo Bečke konvencije ili Pariske konvencije.
Svaka od tih država, koja nije potpisala Protokol, može mu pristupiti.
2. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, deponuju se kod generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, koji je ovdje određen kao depozitar ovog Protokola.

Član VII

1. Ovaj Protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju od najmanje pet država strana ugovornica Bečke konvencije i pet država strana ugovornica Pariske konvencije.
Za svaku državu koja potvrđuje, prihvati, odobri ili pristupi ovom Protokolu nakon deponovanja prethodno spomenutih instrumenata, ovaj Protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon deponovanja instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.
2. Ovaj Protokol ostaje na snazi toliko dugo koliko su i Bečka konvencija i Pariska konvencija na snazi.

Član VIII

1. Svaka strana ugovornica može otkazati ovaj Protokol pismenim obavještenjem depozitaru.
2. Otkaz stupa na snagu godinu dana nakon datuma kad je depozitar primio takvo obavještenje.

Član IX

1. Svaka strana ugovornica koja prestane biti strana ugovornica bilo Bečke konvencije ili Pariske konvencije obavijestiti depozitara o prestanku primjene te konvencije i o datumu od kojeg nastupa prestanak primjene.
2. Ovaj se Protokol prestaje primjenjivati na stranu ugovornicu koja je prestala primjenjivati bilo Bečku konvenciju ili Parisku konvenciju na dan od kojeg nastupa taj prestanak.

Član X

Depozitar odmah obavještava strane ugovornice i države pozvane na Konferenciju o odnosu između Pariske konvencije i Bečke konvencije kao i Generalnog Sekretara Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj, o:

- a) svakom potpisivanju ovog Protokola;
- b) svakom deponovanju instrumenata o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju ovom Protokolu;
- c) stupanju na snagu ovog Protokola;
- d) svakom otkazu i
- e) svakom podatku primljenom u skladu sa Članom IX.

Član XI

Original ovog Protokola, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku podjednako vjerodostojni, biće deponovan kod depozitara koji će ovjerene primjerke dostaviti svim ugovornim stranama i državama pozvanim na Konferenciju o odnosu između Pariske konvencije i Bečke konvencije kao i Generalnom Sekretaru Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj.

U POTVRDU NAVEDENOG, potpisani koje su u tu svrhu uredno ovlastile njihove vlade potpisali su ovaj Zajednički protokol.

SASTAVLJENO u Beču, 21. septembra, hiljadu devesto osamdeset osme godine.

Član 3

Sprovođenje ovog zakona vrši organ državne uprave nadležan za poslove zaštite životne sredine.

Član 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori".

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, sačinjen u Beču 21. septembra 1988. godine, sadržan je u odredbi člana 16 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je predviđeno da se zakonom, u skladu sa Ustavom, uređuju pitanja od interesa za Crnu Goru i u odredbi člana 82 tačka 17, prema kome Skupština potvrđuje međunarodne ugovore.

II. OCJENA STANJA MEĐUNARODNIH ODNOSA I CILJ DONOŠENJA ZAKONA

Crna Gora je nakon sticanja nezavisnosti, postupkom sukcesije, dana 21.03.2007. godine, preuzela Bečku konvenciju o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete iz 1963. godine (Zakon o ratifikaciji objavljen u „Sl list SRJ“, br. 5/77). Bečka konvencija o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu ima za cilj usklađivanje nacionalnog pravnog okvira svih država strana ugovornica ove konvencije radi uspostavljanja standarda za pružanje finansijske pomoći u slučaju nuklearne štete koja može nastati kao posljedica miroljubivog korišćenja nuklearne energije.

Na Diplomatskoj konferenciji u Beču održanoj 1997. godine donešen je Protokol o izmjenama i dopunama Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete zbog potrebe za dodatnom harmonizacijom propisa u ovoj oblasti sa međunarodnim standardima, što je omogućilo povećanje nivoa odgovornosti operatera nuklearnog postrojenja na kome se dogodila nuklearna nesreća, kao i obezbjeđivanje mehanizama za pronalaženje efikasnijeg načina osiguranja sredstava za obezbjeđivanje odgovarajuće i pravične naknade oštećenoj strani.

Ovaj Protokol, između ostalog bolje definiše nuklearnu štetu, odnosno, bavi se i konceptom izazvane štete u životnoj sredini i preventivnim mjerama, proširuje područje primjene Bečke konvencije i produžava vremenski period u kojem se može podnijeti tužba za gubitak života i povrede, nastale kao posljedica nuklearne nesreće. Protokol, takođe uređuje pitanje nadležnosti za države sa izlaskom na more u aktivnostima koje prouzrokuju nuklearnu štetu prilikom transporta nuklearnog materijala. Zbog svega navedenog, Skupština Crne Gore je donijela Zakon o potvrđivanju Protokola o izmjenama i dopunama Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete („Sl. list Crne Gore – Međunarodni ugovori“, br. 16/10 od 28.12.2010. godine), čime je postala punopravna članica tog Protokola.

U cilju unapređenja sistema zaštite u slučaju nuklearnih šteta Skupština Crne Gore je donijela i Zakon o potvrđivanju Konvencije o dodatnoj naknadi za nuklearne štete („Sl. list Crne Gore – Međunarodni ugovori“, br. 3/11 od 16.03.2011.godine), kojim se, između ostalog, proširila definicija nuklearnih šteta, povišio iznos odgovornosti za nuklearnu štetu, te izvršila regulacija pomorskog prevoza nuklearnih materijala sa naglaskom na zaštitu prava obalnih država, što je omogućilo jačanje globalnog režima. Na ovaj način su otklonjeni glavni nedostaci Bečke konvencije i Pariske konvencije o odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije i samim tim i prepreka u sprovođenju međunarodnog prava odgovornosti na nuklearnu štetu.

Države su ili članice Bečke konvencije ili Pariske konvencije. Većina država Istočne Evrope, posebno onih koje posjeduju nuklearna postrojenja su strane ugovornice Pariske konvencije, koja je donijeta 1960. godine, dok su amandmani na istu Konvenciju stupili na snagu 1964. godine usvajanjem Dodatnog Protokola, kao i 1982.

godine, takođe usvajanjem Protokola na istu Konvenciju. Režim odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije je dodatno unaprijeđen donošenjem Briselske Dopunske konvencije, koja je dopuna Pariskoj konvenciji i za cilj ima normiranje pitanja supsidijarne odgovornosti država stranih ugovornica za nuklearnu štetu. Posljednja izmjena Pariske konvencije desila se 2004. godine.

Bečka konvencija i Pariska konvencija, njihovi protokoli, kao i Briselska Dopunska konvencija zasnivaju se na konceptu građanskog prava i zajednička su im sljedeća osnovna načela:

- odgovornost je isključivo operatora nuklearnog postrojenja;
- odgovornost operatora je apsolutna;
- odšteta je ograničena u iznosu i, shodno *Bečkoj konvenciji*, ona može da se ograniči na iznos do 5 miliona US dolara (vrijednost u zlatu na dan 29. april 1963), dok gornji limit nije fiksiran. *Pariska konvencija* definiše maksimalnu odštetu u iznosu od 15 miliona SDR-a, a najmanja odšteta u iznosu od 5 miliona SDR (SDR je međunarodna obračunska jedinica koju je utvrdio i definisao Međunarodni monetarni fond. Vrijednost SDR-a se određuje na osnovu dnevnog prosjeka srednjih vrijednosti četiri svjetske valute: USD, EUR, JPY i GBP - tzv. košarica valuta. Međutim, preporučeno je da države strane ugovornice Pariske konvencije definišu maksimalni iznos za odštetu ne manji od 150 miliona SDR-a, što je većina zemalja strana ugovornica Pariske konvencije i učinila. *Briselska dopunska konvencija* je dalje utvrdila dodatna sredstva preko iznosa koja su na raspolaganju po *Pariskoj konvenciji*, do visine od ukupno 300 miliona SDR-a, koja se sastoje od učešća države u kojoj se nalazi nuklearno postrojenje i učešća država strana ugovornica);
- odgovornost je ograničena vremenski, odnosno prava na nadoknadu štete se gube i po jednoj i po drugoj konvenciji ukoliko se postupak za nadoknadu štete ne pokrene u roku od deset godina od datuma nuklearne nesreće. Duži periodi su prihvatljivi ukoliko je, po zakonima države u kojoj se nalazi nuklearno postrojenje, odgovornost operatora pokrivena finansijskim osiguranjem. Nacionalnim zakonima može da se utvrdi i kraći vremenski rok, ali ne manje od dvije godine (*Pariska konvencija*), odnosno tri godine (*Bečka konvencija*) od datuma kada je tužitelj saznao ili je trebalo da zna za štetu i da je operator odgovoran;
- operator obezbjeđuje i održava finansijsko osiguranje za iznos koji odgovara visini njegove odgovornosti i ukoliko to osiguranje nije dovoljno, država u kojoj se nuklearno postrojenje nalazi dužna je da razliku nadoknadi do limita odgovornosti operatora;
- sudska nadležnost za sporove priprada isključivo sudovima strane ugovornice na čijoj teritoriji se desila nuklearna nesreća;
- nediskriminacija žrtava po osnovu nacionalnosti, domicila ili prebivališta.

Iako su se *Bečka konvencija* i *Pariska konvencija* zasnivale na istim načelima među njima nije postojala pravna veza. Dvije Konvencije su funkcionisale izolovano jedna od druge, odnosno benefite Konvencije je mogla da ima država koja trpi nastalu štetu samo ako je strana ugovornica iste konvencije kao država na čijoj teritoriji se nuklearna nesreća ili šteta dogodila.

Sa namjerom da se ovaj nedostatak otkloni 1988. godine donijet je Zajednički protokol o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, koji je stupio na snagu 1992. godine, čime je prošireno geografsko polje primjene obje konvencije.

Kako je Crna Gora strana ugovornica Bečke konvencije, nije u mogućnosti da, ukoliko bi se nuklearna nesreća dogodila na teritoriji države koja je strana ugovornica Pariske Konvencije, a štetu trpila država Crna Gora koja je strana ugovornica Bečke konvencije, nadoknadi štetu na isti način kao država strana ugovornica Pariske Konvencije.

Donošenjem Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, obezbjeđuje se pravni mehanizam za nadoknadu eventualne štete koja može nastati kao posljedica nuklearne nesreće, koja se dogodila u nuklearnom postrojenju na teritoriji države koja je strana ugovornica Pariske konvencije, a čije se posljedice mogu osjetiti na teritoriji države Crne Gore.

Shodno navedenom, dodatno se štiti i stanovništvo i životna sredina države Crne Gore od mogućih štetnih posljedica nuklearnih nesreća nastalih na teritoriji država stranih ugovornica Pariske konvencije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU MEĐUNARODNIM UGOVOROM

Od 21. septembra 1992. godine od kada je na snagu stupio ovaj Zajednički protokol, strane ugovornice Bečke konvencije, Pariske konvencije, kao i strane ugovornice Zajedničkog protokola mogu da koriste benefite obje konvencije.

Shodno ovom Zajedničkom protokolu:

- korisnik nuklearnog postrojenja (operator) koje se nalazi na teritoriji strane ugovornice Bečke konvencije odgovoran je, u skladu sa tom konvencijom, za nuklearnu štetu koju trpi država koja je strana ugovornica Pariske konvencije i/ili strana ugovornica Zajedničkog protokola;
- korisnik nuklearnog postrojenja (operator) koje se nalazi na teritoriji strane ugovornice Pariske konvencije odgovoran je, u skladu sa tom konvencijom, za nuklearnu štetu koju trpi država koja je strana ugovornica Bečke konvencije i/ili Zajedničkog protokola.

Takođe, Zajedničkim protokolom je definisano je da se:

- Bečka konvencija primjenjuju na nuklearnu nesreću sa isključenjem primjene Pariske konvencije i obrnuto;
- u slučaju nuklearne nesreće primjenjuje se konvencija strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nuklearno postrojenje na kome se desila nuklearna nesreća;
- u slučaju nuklearne nesreće izvan nuklearnog postrojenja koja je povezana sa nuklearnim materijalom za vrijeme njegovog prevoza, primjenjuje se konvencija strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nuklearno postrojenje odakle potiče nuklearni materijal koji se prevozi.

Zajednički protokol se ne primjenjuje samo na države koje su strane ugovornice jedne ili druge konvencije, nego i na države koje su strane ugovornice bilo kog od amandmana koji je na snazi na bilo koju od ove dvije konvencije i na strane ugovornice Zajedničkog protokola.

Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, deponuju se kod generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, koji je ovdje određen kao depozitar ovog Protokola. Zajednički protokol stupa na snagu tri mjeseca nakon deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

IV. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Ovaj Zakon zasnovan je na principima i ciljevima međunarodnih standarda, i za potpunu primjenu i sprovođenje njegovih odredbi neophodno je obezbijediti i odgovarajuće uslove u skladu sa zahtjevima i praksom EU i Međunarodne agencije za atomsku energiju.

Shodno ovom Zakonu, svaka strana ugovornica će preduzeti odgovarajuće korake kako bi u finansijskom smislu osigurala sprovođenje Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije.

Svaka strana ugovornica Zajedničkog protokola snosi troškove za učešće predstavnika nadležnih institucija na tehničkim i političkim sastancima.

V. POTREBA USAGLAŠAVANJA PROPISA SA KONVENCIJOM I RAZLOZI HITNOSTI

Aдекватna zaštita stanovništva i životne sredine od mogućih štetnih posljedica nuklearnih nesreća nastalih od nuklearnih instalacija, sa njima povezanog otpada i prevoza nuklearnih materijala nastalih na teritoriji država stranih ugovornica Pariske konvencije, integracioni proces približavanja Crne Gore u EU i članstvo u Međunarodnoj agenciji za atomsku energiju nametnuli su potrebu usvajanja međunarodnih pravnih instrumenata (ugovora, sporazuma i konvencija), kako bi se oblast zaštite od jonizujućih zračenja dodatno normativno uredila. Uključivanje međunarodnih pravnih instrumenata u nacionalni zakonodavni okvir potvrđuje opredjeljenost Crne Gore da implementira najveće međunarodne standarde i zaštiti građane na odgovarajući način.

Polazeći od postavljenih zadataka koji su planirani Strategijom zaštite od jonizujućih zračenja, radijacione sigurnosti i upravljanja radioaktivnim otpadom za period 2017-2021. godine sa Akcionim planom za period 2017-2021. godine i Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za period 2018-2020. godina (pregovaračko Poglavlje 15 – Energetika, pregovaračko Poglavlje 24 - Pravda, sloboda i bezbjednost i pregovaračko Poglavlje 31 - Vanjska bezbjednosna i odbrambena politika), potvrđivanje Zajedničkog protokola predstavlja kontinuitet u donošenju propisa koji regulišu ovu oblast.

Odredbe Zajedničkog protokola i sa njim povezanim konvencijama, a koje se se odnose na odgovornost u slučaju nuklearne nesreće i štete, biće reflektovane kroz norme novog Zakona o zaštiti od jonizujućih zračenja, radijacionoj i nuklearnoj sigurnosti i bezbjednosti, čija je izrada nacrta u toku.

Ne postoje razlozi hitnosti za donošenje Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Pariske konvencije i Bečke konvencije.

CRNA GORA

MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA
I TURIZMA

Naziv propisa	Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast	podoblast
	XIV zaštita životne sredine	1. opšta zaštita životne sredine
Klasifikacija po pregovaračkim oblastima Evropske Unije	poglavlje	potpoglavlje
	15 Energetika	15.70 nuklearna bezbjednost i radioaktivni otpad
Ključni termini - eurovok deskriptori	nuklearna nesreća, nuklearna šteta, Pariska konvencija, Bečka konvencija, protokol	

Crna Gora
MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA I TURIZMA
PODGORICA

Primljeno: 30.08.2018			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
101-	2003-	1/2	

CRNA GORA
MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 02-03-10554

Podgorica, 02. avgust 2018. godine

MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA I TURIZMA
- n/r ministra, g-dina Pavla Radulovića -

Poštovani gospodine Raduloviću,

Povodom Predloga zakona o potvrđivanju zajedničkog Protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Na tekst Predloga zakona i pripremljeni Izvještaj o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa, sa aspekta implikacija na poslovni ambijent, nemamo primjedbi.

Uvidom tekst i dostavljeni Izvještaj o sprovedenoj analizi procjene uticaja propisa utvrđeno je da za sprovođenje ovog propisa nijesu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Crne Gore.

S poštovanjem,

MINISTAR
Darko Radunović

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA	
PREDLAGAČ	MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA I TURIZMA
NAZIV PROPISA	Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije
<p>1. Definisane probleme</p> <p>1.1. Koje probleme treba da riješi predloženi akt?</p> <p>1.2. Koji su uzroci problema?</p> <p>1.3. Koje su posljedice problema?</p> <p>1.4. Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri?</p> <p>1.5. Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?</p>	
<ul style="list-style-type: none"> - Crna Gora je nakon sticanja nezavisnosti, postupkom sukcesije, 21.03.2007. godine preuzela Bečku konvenciju o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete iz 1963. godine (Zakon o ratifikaciji objavljen u „Sl. list SRJ“, br. 5/77), dok je Skupština Crne Gore donijela Zakon o potvrđivanju Protokola o izmjenama i dopunama Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete („Sl. list Crne Gore – Međunarodni ugovori“, br. 16/10 od 28.12.2010.godine). - Bečka konvencija o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu ima za cilj usklađivanje nacionalnog pravnog okvira svih država strana ugovornica ove konvencije radi uspostavljanja standarda za pružanje finansijske pomoći u slučaju nuklearne štete koja može nastati kao posljedica miroljubivog korišćenja nuklearne energije. - Protokol o izmjenama i dopunama Bečke konvencije, između ostalog, bolje definiše nuklearnu štetu, odnosno, bavi se i konceptom izazvane štete u životnoj sredini i preventivnim mjerama, proširuje područje primjene Bečke konvencije i produžava vremenski period u kojem se može podnijeti tužba za gubitak života i povrede, nastale kao posljedica nuklearne nesreće. - U cilju unapređenja sistema zaštite u slučaju nuklearnih šteta Skupština Crne Gore je donijela i Zakon o potvrđivanju Konvencije o dodatnoj naknadi za nuklearne štete („Sl. list Crne Gore – Međunarodni ugovori“, br. 3/11 od 16.03.2011.godine), kojim se, između ostalog, proširila definicija nuklearnih šteta, povisio iznos odgovornosti za nuklearnu štetu, te izvršila regulacija pomorskog prevoza nuklearnih materijala sa naglaskom na zaštitu prava obalnih država, što je omogućilo jačanje globalnog režima. - Države su ili članice Bečke konvencije ili Pariske konvencije. Većina država Istočne Evrope, posebno onih koje posjeduju nuklearna postrojenja su strane ugovornice Pariske konvencije, koja je donijeta 1960. godine, dok su amandmani na istu Konvenciju stupili na snagu 1964. godine usvajanjem Dodatnog Protokola, kao i 1982. godine, takođe usvajanjem Protokola na istu Konvenciju. Režim odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije je dodatno unaprijeđen donošenjem Briselske Dopunske konvencije, koja je dopuna Pariskoj konvenciji i za cilj ima normiranje pitanja supsidijarne odgovornosti država stranih ugovornica za nuklearnu štetu. Posljednja izmjena Pariske konvencije desila se 2004. godine. - Iako su se Bečka konvencija i Pariska konvencija zasnivale na istim načelima među njima nije postojala pravna veza. Dvije Konvencije su funkcionisale izolovano jedna od druge, odnosno benefite Konvencije je mogla da ima država koja trpi nastalu štetu samo ako je strana ugovornica iste konvencije kao država na čijoj teritoriji se nuklearna nesreća ili šteta dogodila. Sa namjerom da se ovaj nedostatak ukloni 1988. godine donijet je Zajednički protokol o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, koji je stupio na snagu 1992. godine, čime je prošireno geografsko polje primjene obje konvencije. 	

- Kako je Crna Gora strana ugovornica Bečke konvencije, nije u mogućnosti da, ukoliko bi se nuklearna nesreća dogodila na teritoriji države koja je strana ugovornica Pariske Konvencije, a štetu trpila država Crna Gora koja je potpisnica Bečke konvencije, nadoknadi štetu na isti način kao država strana ugovornica Pariske Konvencije.
- Donošenjem Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije, obezbjeđuje se pravni mehanizam za nadoknadu eventualne štete koja može nastati kao posljedica nuklearne nesreće, koja se dogodila u nuklearnom postrojenju na teritoriji države koja je strana ugovornica Pariske konvencije, a čije se posljedice mogu osjetiti na teritoriji države Crne Gore.
- Shodno navedenom, dodafno se štiti i stanovništvo i životna sredina države Crne Gore od mogućih štetnih posljedica nuklearnih nesreća nastalih na teritoriji država stranih ugovornica Pariske konvencije.

2. Ciljevi

Koji ciljevi se postižu predloženim propisom?

Navešti usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo

- Cilj je da se Crna Gora kao potpisnica Bečke konvencije osigura da može da nadoknadi štetu koja može da nastane kao posljedica nuklearne nesreće na nuklearnom postrojenju koje se nalazi u državi koja je potpisnica Pariske konvencije ili kao posljedica nesreće koja se može dogoditi tokom prevoza nuklearnih materijala. Iako je u Zakonu o zaštiti od jonizujućeg zračenja i radijacionoj sigurnosti („Sl. list CG“, br. 56/09, 58/09, 40/11, 55/16) uvoz, izvoz, tranzit i prevoz nuklearnih materijala zabranjen, Direktiva Savjeta Evrope 2006/117/EURATOM o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenog goriva nameće potrebu uređivanja u okviru izrade novog Zakona o zaštiti od jonizujućih zračenja, radijacionoj i nuklearnoj sigurnosti i bezbjednosti, čije je utvrđivanje od strane Vlade Crne Gore predviđeno u II kvartalu 2019. godine.
- Donošenjem Zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije dodatno se štiti i stanovništvo i životna sredina države Crne Gore od mogućih štetnih posljedica nuklearnih nesreća nastalih na teritoriji država potpisnica Pariske konvencije.
- Ministarstvo održivog razvoja i turizma je, shodno Programu rada Ministarstva održivog razvoja i turizma za 2018. godinu i shodno Programu pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za period 2018-2020. godina, izradilo Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije.

3. Opcije

Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (Uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa.)
 Obrazložiti preferiranu opciju?

- Jedini način uređenja ovog pitanja je regulatorna opcija, kroz donošenje gore navedenog propisa.
- "Status quo" se za rješenje ovog problema ne može uzeti kao prihvatljiva opcija, jer se radi o ključnim pitanjima koje treba urediti na način da se obezbijedi potpuna i efikasna zaštita zdravlja ljudi i životne sredine od štetnih posljedica nuklearnih nesreća koje se mogu dogoditi na nuklearnim postrojenjima država strana ugovornica Pariske konvencije, a čije se posljedice mogu osjetiti na teritoriji Crne Gore, koja nije strana ugovornica te konvencije. Takođe, na ovaj način štiti se zdravlje građana Crne Gore i životna sredina od štetnih posljedica nuklearnih nesreća koje se mogu dogoditi tokom prevoza ili tranzita nuklearnih materijala.
- Polazeći od postavljenih zadataka koji su planirani Strategijom zaštite od jonizujućih zračenja, radijacione sigurnosti i upravljanja radioaktivnim otpadom za period 2017-2021. godine sa Akcionim

planom za period 2017-2021. godine i Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji za period 2018-2020. godina (pregovaračko Poglavlje 15 – Energetika, pregovaračko Poglavlje 24 - Pravda, sloboda i bezbjednost i pregovaračko Poglavlje 31 - Vanjska bezbjednosna i odbrambena politika), potvrđivanje Zajedničkog protokola predstavlja kontinuitet u donošenju propisa koji regulišu ovu oblast.

4. Analiza uticaja

Na koga će i kako će najvjerojatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektne

Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima)

Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti,

Donošenje

Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija;

Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera

- Propis neće izazvati dodatne troškove građanima i privrednim subjektima, naprotiv dodatno će ih zaštititi.
- Donošenje propisa ne iziskuje dodatne troškove, jer ne predviđa osnivanje novih institucija, kao ni zapošljavanje novih službenika, ni nabavku nove opreme.
- U procesu donošenja ovog propisa nijesu utvrđene biznis barijere, jer nema (dodatnih) opterećenja na privatni sektor. Takođe nema ni opterećenja administrativnog sistema.
- Potvrđivanje Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije imaće pozitivan uticaj na zdravlje ljudi i stanje životne sredine jer će doprinijeti smanjenju eventualnog zagađenja koje može nastati kao posljedica nuklearnih nesreća.
- Za Crnu Goru, najznačajni dio međunarodno-pravnog instrumenta odnosi se na mogućnost da se odšteta u slučaju nuklearne nesreće može osigurati i od država koje nisu strane ugovornice Bečke konvencije, kao što je slučaj npr. sa Slovenijom koja je strana ugovornica Pariske konvencije a na njenoj teritoriji se nalazi nuklearno postrojenje koje je najbliže Crnoj Gori.

5. Procjena fiskalnog uticaja

Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?

Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti;

Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti;

Da li su neophodna finansijska sredstva obezbjeđena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskalnu godinu?

Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteci finansijske obaveze?

Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore?

Obrazložiti metodologiju koja je korišćena prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda;

Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti;

Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa?

Da li su dobijene primjedbe implementirane u tekst propisa? Obrazložiti;

- 1. Za sprovođenje propisa neće biti potrebna finansijska sredstva iz budžeta Crne Gore.
- Implementacija propisa ne prouzrokuje međunarodne finansijske obaveze.
- Za sprovođenje propisa nijesu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Crne Gore.
- Neće se donositi dodatni podzakonski akti.
- Implementacijom propisa neće se ostvarivati prihodi za budžet Crne Gore.

6. Konsultacije zainteresovanih strana

Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertiza i ako da, kako;
Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili cilijane konsultacije);
Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni odnosno nijesu prihvaćeni, obrazložiti.

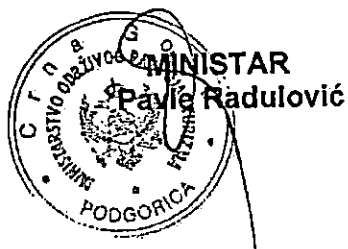
- Za izradu Predloga zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije nije korišćena eksterna ekspertiza.
- Ministarstvo održivog razvoja i turizma uputilo je Predlog zakona na davanje mišljenja, primjedbi i sugestija nadležnim ministarstvima i institucijama.

7. Monitoring i evaluacija

Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?
Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?
Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?
Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?

- Prepreka za implementaciju propisa nema.
- Mjera koja se preduzima tokom primjene propisa radi ispunjenja ciljeva jeste vršenje redovnog monitoringa životne sredine u cilju uočavanja povećanja ambijentalne brzine doze gama zračenja u vazduhu što prvo može ukazivati na to da je negdje došlo do povećane radijacije koja može da bude posljedica eventualne nuklearne nesreće.
- Glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva su poštovanje propisanih normi.
- Ministarstvo održivog razvoja i turizma ima zakonom utvrđene nadležnosti za sprovođenje primjene ovog propisa.

Podgorica, 22.06.2018. godine

Crna Gora
MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA I TURIZMA
PODGORICA

Primljeno: 27.07.2018			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
	112-2003	11	

Vlada Crne Gore
Kabinet predsjednika
Kancelarija za evropske integracije

Podgorica, 25. jul 2018. godine

Br: 01-004-338/2

MINISTARSTVO ODRŽIVOG RAZVOJA I TURIZMA
n/r ministru Pavlu Raduloviću

Poštovani gospodine Raduloviću,

Dopisom broj 112-2003/10 od 25. jula 2018. godine tražili ste mišljenje o usklađenosti Predloga zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije sa pravnom tekovinom Evropske unije.

Nakon upoznavanja sa sadržinom predloga propisa, a u skladu sa nadležnostima definisanim članom 8 Odluke o uspostavljanju strukture za pregovore o pristupanju Crne Gore Evropskoj uniji ("Službeni list CG", br. 9/12, 15/14, 19/17 i 33/18), Kancelarija za evropske integracije je saglasna sa navodima u obrascu usklađenosti predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

S poštovanjem,

Glavni pregovarač

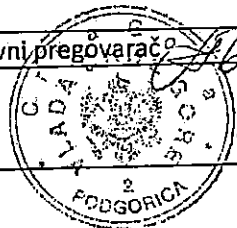
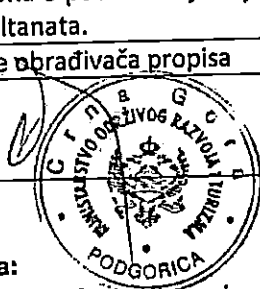
Aleksandar Drlijević

- Sačinio: Vanja Dabižinović, saradnik za pravnu tekovinu
- Odobrila: Nevenka Vulićević, načelnik Odsjeka

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM
TEKOVINOM EVROPSKE UNIJE**

Identifikacioni broj Izjave		MRT-IU/PZ/18/10
1. Naziv nacrt/predloga propisa		
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije	
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Ratification of the Joint Protocol relating to the application of the Vienna Convention and the Paris Convention	
2. Podaci o obrađivaču propisa		
a) Organ državne uprave koji priprema propis		
Organ državne uprave	Ministarstvo održivog razvoja i turizma	
- Sektor/odsjek	Direktorat za životnu sredinu	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Ivana Vojinović, generalna direktorica Direktorata za životnu sredinu tel. 020/446-232; e-mail: ivana.vojinovic@mrt.gov.me	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Nataša Bjelica, samostalna savjetnica I, Direktorat za životnu sredinu 020/446-309, natasa.bjelica@mrt.gov.me	
b) Pravno lice s javnim ovlaštenjem za pripremu i sprovođenje propisa		
- Naziv pravnog lica	/	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis		
- Organ državne uprave	Ministarstvo održivog razvoja i turizma	
4. Usklađenost nacrt/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)		
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis		
Glava VIII Politika saradnje, član 110 Nuklearna bezbjednost		
b) Stepenn ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
	☒	ispunjava u potpunosti
	☐	djelimično ispunjava
	☐	ne ispunjava
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
/		
5. Veza nacrt/predloga propisa s Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)		
- PPCG za period	2018-2020	
- Poglavlje, potpoglavlje	<ul style="list-style-type: none"> - Poglavlje 15 - Energetika, 2 Planovi i potrebe 2.2. Zakonodavni okvir, G) Nuklearna sigurnost i zaštita od zračenja - Poglavlje 24 - Pravda, sloboda i bezbjednost, 2 Planovi i potrebe, 2.2. Zakonodavni okvir, E) Borba protiv terorizma - Poglavlje 31 - Vanjska, bezbjednosna i odbrambena politika, 2 Planovi i potrebe, 2.2. Zakonodavni okvir, A) Multilateralna saradnja, A.1) Kontrola naoružanja, neproliferacija i EBOP 	
- Rok za donošenje propisa	IV kvartal 2018	
- Napomena	/	
6. Usklađenost nacrt/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije		
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije		
Ne postoji odredba primarnih izvora prava EU s kojom bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.		

b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoji odredba sekundarnih izvora prava EU s kojom bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
c) Usklađenost s ostalim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoji izvor prava EU ove vrste s kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrt/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti	
/	
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu	
Ne postoje odgovarajući propisi EU s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost.	
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrt/predloga propisa	
Bečka konvencija o građanskoj odgovornosti za nuklearne štete	The Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage
Pariska konvencija o odgovornosti prema trećim stranama u oblasti nuklearne energije	The Paris Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy
9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)	
/	
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)	
Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije preveden je na engleski jezik.	
11. Učešće konsultanata u izradi nacrt/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti	
U izradi Predloga zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije nije bilo učešća konsultanata.	
Potpis / ovlašteno lice obrađivača propisa	Potpis / glavni pregovarač
Datum:	Datum:

Prilog obrasca:

1. Prevod propisa Evropske unije
2. Prevod nacrt/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrtā/predloga propisa		1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenoṣti i datum utvrđivanja nacrtā/predloga propisa na Vladi		
MRT-TU/PZ/18/10		MRT-IU/PZ/18/10		
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka				
/				
3. Naziv nacrtā/predloga propisa Crne Gore				
Na crnogorskom jeziku		Na engleskom jeziku		
Predlog zakona o potvrđivanju Zajedničkog protokola o primjeni Bečke konvencije i Pariske konvencije		Proposal for the Law on Ratification of the Joint Protocol relating to the application of the Vienna Convention and the Paris Convention		
4. Usklađenost nacrtā/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije				
a)	b)	c)	d)	e)
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrtā/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrtā/ predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti